Απόφαση 261 / 2018 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός				261/2018
то	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	TOY	APEIOY	ПАГОҮ
Λ'		Πολιτικό		Τιιήιια

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Ειρήνη Καλού, Σοφία Ντάντου και Χρήστο Βρυνιώτη,

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 6 Οκτωβρίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ: Των αναμροσειόντων: 1) Σ. Μ. του Β., κατοίκου ..., ως νυμίμου, εκ διαθήκης, κληρονόμου του αποβιώσαντος, στις 2-12-2014, Β. Μ. του Σ. και 2) α. Σ. Η. του Η., β. Θ. Η. του Χ., κατοίκον ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Αλέξανδρο Κανδαράκη.

Της αναιρεσίβλητης: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΕ" (ΔΕΗ ΑΕ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπέται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Ναούμη, που διόρισε στο ακροατήριο ως συμπληρεξούσιο και το δικηγόρο Τολιανό Σταματόπουλο. Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 4-1-2011 αίτηση καθορισμού οριστικής τιμής μονάδος αποζημίσσης απαλλοτρίωσης των υπό στοιχ. 2 των ήδη αναιρεσειόντων και του ήδη αποβιώσαντος Β. Μ. του Σ. (μετά την έκδοση της 252/2010 απόφασης του Μονομελούς Προτοδικείου Κοζάνης που καθόρισε προσωρινή τιμή μονάδος αποζημίσσης), που καταιτέθηκε στο Εφετείο Δυτικής Μακεδονίας και συνεκδικάστηκε με την από 21-4-2011 αίτηση της ήδη αναιρεσίβλητης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 161/2012 μη οριστική και 114/2014 οριστική του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναιρεσίοντες με την από 18-12-2015 αίτησή τους και τους από 20-12-2016 πρόσθετους λόγους αυτής.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγιτής Αρεοπαγίτης Χρήστος Βρυνιώτης διάβασε την από 20-1-2017 έκθεση της κολλουμένης να μετάσχει στη σύνθεση του Δικαστηρίου αυτού Αρεοπαγίτου Ναυσικάς Φράγκου, με την οποία εισηγήθηκε την παραδογή του πρώτου λόγου της από 18-12-2015 αιτήσεως και του δεύτερου προσθέτου λόγου του από 20-12-2016 (αρ. εκθ. καταθ. ../2016) δικογράφου προσθέτον λόγον και την απόρριψη των λοιπών λόγων, καθώς και την αναίρεση της υπ' αριθμ. 114/2014 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας. Ο πληρεξούσιος τον αναιρεσιώντων ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και των προσθέτων λόγων, οι πληρεξούσιοι της αναιρεσίβλητης την απόρρυψή τους, καθένας δε την καταδίκη του αντιδικου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 18-12-2015 αίτηση, για αναίρεση της υπ' αριθμ. 114/2014 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας, που εκδόθηκε, κατά την ειδική διαδικασία του Ν.

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 4 του ν. 2882/2001, με την οποία ορίζεται ότι η αναγκαστική απαλλοτρίωση της κυριότητας ακινήτου επιφέρει αυτοδικαίως και την απαλλοτρίωση κάθε κτίσματος, κατασκευής και δέντρου που υπάρχει πάνω σε αυτό και κάθε άλλου συστατικού του πράγματος, κατά τα άρθρα 953 και επόμενα του Αστικού Κώδικα. ανεξάρτητα από τη μνεία τους στην απόφαση κήρυξης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ή στο κτηματολογικό διάγραμμα ή στον κτηματολογικό πίνακα, συνδυαζόμενη με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 2 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., συνάγεται ότι, για να είναι πλήρης η αποζημίωση, η οποία οφείλεται ως αντάλλαγμα για την στέρηση της ιδιοκτησίας, πρέπει να περιλαμβάνει όχι μόνο την αξία του εδάφους, αλλά και των συστατικών του (ΑΠ 1013/2004), ανεξάρτητα από τη μνεία τους στην απόφαση κήρυξης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης ή στο κτηματολογικό διάγραμμα ή στον κτηματολονικό πίνακα. Την έννοια του συστατικού καθορίζουν οι διατάξεις των άρθρων 953. 954 και 955 ΑΚ, με τις οποίες ορίζεται, ότι α) συστατικό που δεν μπορεί να αποχωρισθεί από το κύριο πράγμα χωρίς βλάβη αυτού του ιδίου ή του κυρίου πράγματος ή χωρίς αλλοίωση της ουσίας ή του προορισμού του δεν μπορεί να είναι αντικείμενο κυριότητας ή άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος, β) συστατικά ακινήτου με την έννοια του προηγούμενου άρθρου είναι, εκτός των άλλων, τα πράγματα που έχουν συνδεθεί σταθερά με το έδαφος, ιδίως το οικοδομήματα, ενώ συστατικά οικοδομήματος είναι όλα τα κινητά που χρησιμοποιήθηκαν για την ανέγερση ή τα προσαρμοσμένα με αυτό για σκοπό μόνιμο και όχι παροδικό. Ενόψει των ανωτέρω, το δικαστήριο, ως προς τα συστατικά που δεν περιλαμβάνονται στον κτηματολογικό πίνακα, έχει εξουσία να προσδιορίζει την τιμή μονάδος αποζημίωσης, εφόσον υποβληθεί σγετικό αίτημα. Έγει δε το δικαστήριο την ευγέρεια, είτε να διατάξει συμπλήρωση του πίνακα, είτε να προχωρήσει στον καθορισμό τιμής για τα παραλειφθέντα συστατι βάσει των προσκομιζομένων ή τασσομένων και διεξαγομένων αποδείξεων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο πίνακας θα συμπληρωθεί, αν υπάρχει ανάγκη, εκ των υστέρω προκειμένου να υπολογιστεί η συνολικώς καταβλητέα αποζημίωση (Ολ.ΑΠ 4/2002, ΑΠ 998/2011). Εξάλλου, με το λόγο αναίρεσης από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ (παραβίαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου), ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου κατά την εκτίμηση του νόμω βάσιμου της αγωγής ή των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και ικά σφάλματα κατά την έρευνα της ουσίας της διαφοράς. Ελέγχεται, δηλαδή, αν η αγωγή, ένσταση κ.λπ. ορθώς απορρίφθηκε ως μη νόμιμη ή αν κατά παράβαση ουσιαστικ κανόνα δικαίου, έγινε δεκτή ως νόμιμη ή απορρίφθηκε ή έγινε δεκτή κατ' ουσίαν (Ολ.ΑΠ 27 και 28/1998). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 19 του ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται, αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες, ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζητήματα που ασκούν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Από την υπόψη διάταξη, που αποτελεί κύρωση της παράβασης του άρθρου 93 παράγραφος 3 του Συντάγματος, προκύπτει ότι, ο προβλεπόμενος απ' αυτή λόγος αναίρεσης ιδρύεται όταν στην ελάσσονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτίθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά (έλλειψη αιτιολογίας), ή όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου για την επέλευση της έννομης συνέπειας που απαγγέλθηκε ή την άρνησή του (ανεπαρκής αιτιολογία), ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία), (Ολ.ΑΠ 1/1999). Ο προβλεπόμενος από το άρθρο 559, αριθ. 19 λόγος αναίρεσης για έλλειψη νόμιμης βάσης με την έννοια της ανεπαρκούς αιτιολογίας, αφορά ελλείψεις, αναγόμενες αποκλειστικά στη

εμπρόθεσμα (άρθρα 552, 553, 558, 564 παρ. 1 και 577 παρ. 1 Κ.Πολ. Δ ., σε συνδυασμό με 22 Συνεπώς είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί μαζί με τους από 20-10-2016 πρόσθετους λόγους αυτής, που παραδεκτά, επίσης, άσκησαν οι αναιρεσείοντες κατά της ίδιας ως άνω αποφάσεως, ως προς το βάσιμο των προβαλλομένων λόγων τους (άρθρα 569 επ. Κ.Πολ.Δ.). Ενώπιον του Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας εισήχθησαν προς συζήτηση α) η από 21-4-2011 (με αριθμ. καταθ. .../2011 αυτοτελής αίτηση της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία: "Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ" (ΔΕΗ ΑΕ) κατά των Β. Μ. κ.λπ., με την οποία η αιτούσα ζήτησε να καθορισθεί, μετά τον προσωρινό καθορισμό, η οριστική τιμή μονάδας αποζημίωσης των αναφερομένων σ' αυτή ακινήτων μετά των συστατικών και παραρτημάτων τους και β) η από 4.1.2011 (υπ' αριθμ. καταθ. .../2011) αυτοτελής αίτηση των, Β. Μ. κ.λπ., κατά της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε." (ΔΕΗ ΑΕ), με την οποία οι αιτούντες ζήτησαν α) να καθορισθεί, μετά τον προσωρινό καθορισμό, η οριστική τιμή μονάδας αποζημίωσης των προαναφερομένων ακινήτων μετά των συστατικών και παραρτημάτων τους και β) να διορθωθεί ο κτηματολογικός πίνακας, ως προς τον χαρακτηρισμό των ακινήτων τους (να χαρακτηρισθούν, αντί ξηρικοί ή ποτιστικο αγροί ως οικόπεδα). Επί των αιτήσεων αυτών, οι οποίες συνεκδικάστηκαν, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 161/2012 απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, η οποία α) απέρριψε, με οριστική διάταξή της, την από 21.4.2011 (υπ' αριθμ. καταθ. .../2011) αυτοτελή αίτηση της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε." (ΔΕΗ ΑΕ) κατά των Β. Μ. κ.λπ., ως εκπροθέσμως ασκηθείσα και β) δέχθηκε, ως εμπροθέσμως ασκηθείσα, την από 4.1.2011 (υπ' αριθμ. καταθ. .../2011) αυτοτελή αίτηση των, Β. Μ. κ.λπ., κατά της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία "Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε." (ΔΕΗ ΑΕ) και ακολούθως ανέβαλε, ως προς την τελευταία αίτηση, την έκδοση οριστικής αποφάσεως και διέταξε τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης από δύο πραγματογνώμονες, σχετικά με την αξία κ.λπ. των ως άνω απαλλοτριωθέντων ακινήτων, των συστατικών και των παραρτημάτων τους. Μετά τη διεξαγωγή της διαταχθείσας με την προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου τούτου πραγματογνωμοσύνης εκδόθηκε προσβαλλομένη Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 17 § 2 και 3 του ισχύοντος Συντάγματος και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου (ΕΣΔΑ), συνάγεται ότι, για τον προσδιορισμό της "πλήρους αποζημίωσης", λαμβάνεται υπόψη, η αξία του απαλλοτριούμενου ακινήτου, κατά το χρόνο της πρώτης συζήτησης, ενώπιον του δικαστηρίου της αίτησης καθορισμού (προσωρινού ή οριστικού, σε

περίπτωση παράλειψης του προσωρινού) της αποζημίωσης αυτής, καθώς και η δαπάνη του

ιδιοκτήτη του απαλλοτριούμενου ακινήτου, η οποία, ναι μεν δεν συνδέεται άμεσα με την αξία

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 13 του Ν. 2882/2001 (ΚΑΑΑ) και

1 του Π.Δ/τος 24/1985, που καθορίζει τους όρους δόμησης, για τα εκτός σχεδίου πόλεως

ακίνητα, προκύπτει, ότι για τον προσδιορισμό της αξίας των ακινήτων αυτών, αναγκαίο στοιχείο είναι και αν το απαλλοτριούμενο ακίνητο είχε πριν από την απαλλοτρίωση, ως

δευτερεύοντα, έστω, προορισμό την ανοικοδόμηση και πληρούσε τους επιτρεπόμενους όρους δόμησης (δηλαδή είχε εμβαδό 4.000 τετρ. μέτρων, αν δεν είχε πρόσωπο σε οδό διεθνή,

εθνική κ.λπ.) και αν ήταν άρτιο και οικοδομήσιμο κατά παρέκκλιση (ΑΠ 155/2005).

ου ακινήτου, είναι όμως συνέπεια της απαλλοτρίωσης της ιδιοκτησίας (Ολ.ΑΠ 8/1999).

2882/2001 - Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων (ΚΑΑΑ) έχει ασκηθεί νόμιμα και

διατύπωση του αιτιολογικού πορίσματος αναφορικά με τη συνδρομή ή μη γεγονότων, ποι στη συγκεκριμένη περίπτωση συγκροτούν το πραγματικό του εφαρμοστέου κανόνα ουσιαστικού δικαίου, έτσι ώστε, από την ανεπαρκή ή αντιφατική έκθεσή τους, να μην μπορεί να κριθεί αν η απόφαση στηρίζεται ή όχι νομικώς (Ολ.ΑΠ 13/1995). Η ύπαρξη νόμιμης βάσης και η αντίστοιχη έλλειψή της πρέπει να προκύπτουν αμέσως από την προσβαλλόμενη απόφαση, ο δε Άρειος Πάγος διαπιστώνει την ύπαρξη ή την ανυπαρξία του προκειμένου λόγου αναίρεσης, ελέγχοντας μόνο την προσβαλλόμενη απόφαση και το αιτιολογικό της και όχι το περιεχόμενο άλλων εγγράφων ή αποφάσεων σε εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 561 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Αντίθετα, δεν υπάργει έλλειψη νόμιμης βάσης όταν πρόκειται για ελλείψεις αναγόμενες στην εκτίμηση των αποδείξεων και μάλιστα στην ανάλυση, στάθμιση και αιτιολόγηση του εξαγόμενου από αυτές πορίσματος, γιατί στην κρίση του αυτή το δικαστήριο προβαίνει ανέλεγκτα, κατά το άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, εκτός αν δεν είναι σαφές το πόρισμα και για το λόγο αυτό γίνεται αδύνατος ο αναιρετικός έλεγχος. Στο άρθρο 13 παρ. 1 εδ. 1 εδ. τελευτ. του ν. 2882/2001 (ΚΑΑΑ), όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3193/2003 ορίζεται ότι "Ως κριτήριο για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριωμένου ακινήτου λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η αξία που έχουν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, παρακείμενα και ομοειδή ακίνητα, που προσδιορίζεται κυρίως από την αντικειμενική αξία, τα τιμήματα σε συμβόλαια μεταβίβασης κυριότητας ακινήτων, τα οποία συντάχθηκαν κατά το χρόνο της κήρυξης της απαλλοτρίωσης, καθώς και η πρόσοδος του απαλλοτριωμένου". Έτσι, ως κριτήριο διαφοροποιήσεως και στοιχείο αξιολόγησης αποτελεί, επί αγροτικού ακινήτου, αν τούτο είναι γόνιμο ή άγονο, ξηρικό ή ποτιστικό, φυτεία ή γέρσο και επί αστικού, αν το απαλλοτριούμενο είναι εντός ή εκτός σχεδίου, εντός ή εκτός ζώνης, ποίοι οι όροι δόμησης, τα ποσοστά κάλυψης και αντιπαροχής, και ο συντελεστής εμπορικότητας σε σχέση όμως με τη συγκεκριμένη περιοχή στην οποία βρίσκεται το ακίνητο. Αλλά η πιο πάνω διάταξη δεν καθιερώνει αποκλειστικά και για το δικαστήριο υποχρεωτικά κριτήρια για τη διάγνωση της πραγματικής αξίας του απαλλοτριούμενου, έτσι ώστε να θεωρείται ότι παραβιάζεται στην περίπτωση που το δικαστήριο δεν θα τα λάβει υπόψη ή θα λάβει υπόψη άλλα τέτοια, παρά μόνο παρέχει οδηγίες για το πώς πρέπει να καθορίζεται η πραγματική αξία και επιτρέπει στο δικαστήριο να λάβει υπόψη γι' αυτό το σκοπό, αφού χρησιμοποιεί την λέξη ιδίως, κάθε πρόσφορο κατά τη ανέλεγκτη κρίση του συγκριτικό στοιχείο, αφού το αξιολογήσει κατάλληλα (ΑΠ 218/2013). Εξάλλου κατά το άρθρο 15 παρ. 6 εδ. β' του ν. 2882/2001, που προστέθηκε με το άρθρο 76 παρ. 8 ν. 4146/2013 (ΦΕΚ Α΄ 90/18-4-2013), σε περιπτώσεις απαλλοτριώσεων μεγάλου οικονομικού ενδιαφέροντος "Το δικαστήριο υποχρεούται να αιτιολογεί ειδικά την τυχόν απόκλιση της προσδιοριζόμενης από το ίδιο αξίας του ακινήτου τόσο από την προκύπτουσα κατά το αντικειμενικό σύστημα αξία του, όσο και από την προκύπτουσα από την έκθεση της εκτιμητικής επιτροπής της παραγράφου 1 του παρόντος ή του ανεξάρτητου εκτιμητή της παρούσας παραγράφου". Η εν λόγω διάταξη όμως, σύμφωνα με το άρθρο 69 v. 4155/2013(ΦΕΚ Α' 120/29-5-2013), δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις αναγκαστι που έχουν κηρυχθεί ή πρόκειται να κηρυχθούν, είτε για ανάγκες εκμετάλλευσης λιγνιτικών κοιτασμάτων από τη Δ.Ε.Η. Α.Ε. ή διάδοχο αυτής ή κάθε συνδεδεμένο με αυτήν πρόσωπο, στις περιοχές που αναφέρονται στις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2446/1996 (περιοχές ταραγωγής ρεύματος από τους θερμικούς λιγνιτικούς σταθμούς, των Ν. Φλώρινας, Κοζάνης και Αρκαδίας), είτε για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 289 (μετεγκατά

οικισμών για λόγους δημοσίας ωφέλειας, που συνίσταται στην παραγωγή του δημόσιου αγαθού της ηλεκτρικής ενέργειας και προς προστασία της ποιότητας ζωής κατ' εφαρμογή των κειμένων διατάξεων περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, μεταλλείων και μεταλλε κώδικα και συναφών διαδικασιών περί μεταφοράς οικισμών) του ν. 3937/2011. Η εν λόγω εξαίρεση είναι συνταγματικώς ανεκτή, ενόψει της ιδιομορφίας των ως άνω απαλλοτριώ (οι συγκεκριμένες περιοχές έχουν υποστεί σημαντικές επεμβάσεις από την ΔΕΗ με απαλλοτριώσεις ολόκληρων κτηματικών περιογών και μετεγκαταστάσεις οικισμών, με αποτέλεσμα να αλλοιωθεί ανεπανόρθωτα η οικολογική ισορροπία και η ποιότητα ζωής των κατοίκων, οι δε θιγόμενοι κάτοικοι έχουν απωλέσει, πέραν των οικιών και των οικοπέδων τους, στο σύνολό τους, σγεδόν, τις εκτάσεις που καλλιεργούσαν και έγουν περιέλθει σε πλήρη αδυναμία να τις αντικαταστήσουν, αφού δεν υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή άλλες διαθέσιμες εκτάσεις) και δεν αναιρεί την θεμελιώδη υποχρέωση του δικαστηρίου, ποι απορρέει από την διάταξη του άρθρου 93 παρ. 3 του Συντάγματος, να εκδώσει απόφαση ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη. Διά της ως άνω εξαιρέσεως ο νομοθέτης δεν απαλλάσσει το δικαστήριο από την ανάγκη γενικής αιτιολογήσεως της κρίσεώς του σε περίπτωση αποκλίσεως της προσδιοριζομένης από το ίδιο αξίας του ακινήτου, τόσο από την προκύπτουσα κατά το αντικειμενικό σύστημα αξία του, όσο και από την προκύπτουσα από την έκθεση της εκτιμητικής επιτροπής ή του ανεξάρτητου εκτιμητή, αλλά απλώς δεν αξιώνει αιτιολονία προς Στην προκειμένη περίπτωση με την προσβαλλόμενη απόφαση το Εφετείο δέχθηκε ανελέγκτως τα ακόλουθα: "Με την υπ' αριθμ. .../27-9-2010 Απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ τ. Α.Α. & Π.Θ΄.../21-10-2010), κηρύχθηκε αναγκαστική απαλλοτρίωση για λόγους δημόσιας ωφέλειας και, ειδικότερα, για τις ανάγκες εκμετάλλευσης του ορυχείου ... στο Δ.Δ. ... του Δήμου Πτολεμαΐδας Νομού Κοζάνης, νολικής έκτασης 31.751 τ.μ., που βρίσκεται στην περιοχή Δ.Δ. ... Δήμου Πτολεμαΐδα (κτηματική περιοχή ...), όπως απεικονίζεται και περιγράφεται στο υπ' αριθμ. .../20-4- 2010 κτηματολογικό διάγραμμα και στον από Ιούνιο 2010 κτηματολογικό πίνακα της ΔΕΗ, που συντάχθηκαν από τους Γ. Π., εργοδηγό - τοπογράφο, Δ. Φ., πολιτικό μηχανικό, Μ. Σ., γεωλόγο, Ν. Π., γεωπόνο, Σ. Α., Θ. Β. και Π. Κ. και θεωρήθηκαν νόμιμα την 27-8-2010 από τον Δ. Ι., τοπογράφο μηχανικό της Επιθεώρησης Μεταλλείων Βορείου Ελλάδος. Η απαλλοτριούμενη έκταση από μορφολογικής πλευράς ανήκει στην ημιορεινή ζώνη Νομού Κοζάνης με λοφώδες ανάγλυφο και έδαφος αργιλώδες μέσης έως και καλής γονιμότητας και οτελείται από τα υπ' αριθμ. ..., ... και ... αγροτεμάχια, τα οποία αποτελούσαν τμήμα της. ήδη, συντελεσθείσας στο Δ.Δ. ... Δήμου Πτολεμαΐδας Νομού Κοζάνης και με κωδικό ... απαλλοτρίωσης, για τα οποία αυτή ανακλήθηκε και επανακηρύχθηκε με την προαναφερόμενη απόφαση. Ποτιστικά είναι τα αγροτεμάχια που αρδεύονται αυτόνομα από μόνιμες και νόμιμες εγκαταστάσεις υδροληψίας (γεώτρηση ή πηγάδι) με ατομικές ή ομαδικές υδροληψίες ηλεκτροδοτημένες, σύμφωνα με τα μέτρα "περί αγροτικού εξηλεκτρισμού", καθώς επίσης αυτά που είναι όμορα με το αγροτεμάχιο στο οποίο βρίσκεται η εγκατάσταση υδροληψίας, εφόσον ανήκει στον ίδιο ιδιοκτήτη ή ανήκουν σε έργο ομαδικής γεώτρησης. οπότε θεωρούνται συνιδιοκτήτες υδροληψίας, ενώ ζηρικά χαρακτηρίζονται εκείνα το αγροτεμάχια που δεν αρδεύονται αυτόνομα από μόνιμες εγκαταστάσεις υδροληψίας (γεώτρηση ή πηγάδι). Ενόψει των ανωτέρω, το υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο χαρακτηρίζεται ως

η αξία των ποτιστικών και ξηρικών αγρών, που εφάπτονται επί της επαρχιακής οδού προσαυξάνεται κατά ποσοστό 10% επί των παραπάνω τιμών. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Κοζάνης με την υπ' αριθμ. 252/2010 απόφασή του καθόρισε προσωρινή τιμή μονάδα αποζημιώσεως για τα υπ' αριθμ. ... και ... απαλλοτριωθέντα ακίνητα (αγροτεμάχια) προς 1,80 ευρώ ανά τ.μ. και για το υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο προς 2,50 ευρώ ανά τ.μ. Ενόψει των ανωτέρω και κατόπιν εκτιμήσεως όλων των προσκομιζομένων στοιγείων, τα οποία δεν μνημονεύονται ρητά, χωρίς όμως η ρητή αναφορά κάποιου εγγράφου να προσδίδει σ' αυτό αυζημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, είναι όμως ισοδύναμα και, ως προεκτέθηκε, όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται προς σχηματισμό της δικανικής κρίσεως, το Δικαστήριο κρίνει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο για τον καθορισμό της αποζημίωσης, που είναι η συζήτηση της αιτήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης, δεδομένου ότι η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης διεξήχθη πριν από την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό (25-11-2010), ανεξάρτητα από τη συμπλήρωση του έτους ιυτού κατά την μετ' απόδειξη συζήτηση (βλ. ΑΠ 1061/2013) κατά τις διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 εδ. β΄ του Ν. 2882/2001, που προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 2985/2002, 17 παρ. 2 του Συντάγματος, χωρίς να υπολογίζεται η τυχόν ανατίμησή τους από την εξαγγελία ή την κήρυξη της απαλλοτρίωσης (άρθρο 13 του Ν. 2882/2001), ανέρχεται γιο τους ξηρικούς αγρούς, όπως είναι οι υπ' αριθμ. ... και ... σε 1,90 ευρώ ανά τ.μ., άλλως 1.900 ευρώ ανά στρέμμα και για τον ποτιστικό, όπως ο υπ' αριθμ. ..., σε 2,60 ευρώ ανά τ.μ., άλλως 2.600 ευρώ ανά στρέμμα". Εξάλλου, το Εφετείο με την προσβαλλόμενη απόφασή του καθόσον αφορά τα απαλλοτριωθέντα δέντρα και κλήματα δέχθηκε τα ακόλουθα. "Η παραγωγική αξία ενός οπωροφόρου δέντρου συναρτάται με το μέγεθός του. Η πυκνότητο φυτεύσεως, σύμφωνα με τους παραδεδεγμένους κανόνες της δενδροκομικής επιστήμης, δεν επηρεάζει ουσιαστικά την στρεμματική απόδοση, αλλά μόνο την απόδοση ανά δέντρο. Για παράδειγμα, σε μια ποικιλία μηλιάς με προβλεπόμενη -βάσει των εδαφοκλιματικών στοιχείων και του δυναμικού της ποικιλίας- στρεμματική απόδοση 5.000 κιλών, όταν η πυκνότητα φυτεύσεως είναι 7 χ 7 μ. (20 δέντρα/στρέμμα), η αναμενόμενη απόδοση ανό δέντρο είναι 250 κιλά (5.000 : 20). Αν η ίδια ως άνω ποικιλία καλλιεργηθεί σε παλμέτα με πυκνότητα 4 χ 3 μ. (80 δέντρα ανά στρέμμα), η αναμενόμενη απόδοση ανά δέντρο είναι 60 κιλά, ενώ αν γίνει πυκνή φύτευση 3 χ 1,5 μ. (222 δέντρα ανά στρέμμα) η αναμενόμενη ιπόδοση ανά δέντρο είναι 22 κιλά (βλ. εγχειρίδιο εκτιμητικής ΕΛΓΑ και σχετικό πίνακα 4 στην τεχνική έκθεση του Ι. Π.). Από τα παραπάνω, σαφώς προκύπτει, ότι η αξία ενός δέντρου ενός οπωρώνα συναρτάται με την πυκνότητα φυτεύσεως αυτού. Για κάθε είδος ή ποικιλία δέντρου υπάρχει μια μέγιστη απόδοση ανά στρέμμα η οποία επιτυγχάνεται όταν εξασφαλίζεται άριστη πυκνότητα φυτεύσεως και ιδανικές συνθήκες καλλιέργειας. Το μένεθος του δέντρου είναι συνάρτηση του είδους του (ταχείας ή αργής αναπτύξεως), της ηλικίας του, φροντίδων και περιποιήσεων που του γίνονται, του διαθέσιμου χώρου αναπτύξεώς τοι και του ανταγωνισμού από τα γειτονικά φυτά και των κλιματολογικών συνθηκών και καταπονήσεων. Τα δένδρα, αναλόγως της αναπτύξεώς τους, κατατάσσονται σε δενδρύλλια, μικρά, μεσαία και μεγάλα. Δέντρα που βρίσκονται σε πλήρη παραγωγή χαρακτηρίζονται ως ιικρά, μεσαία ή μεγάλα, αναλόγως της πυκνότητας φυτεύσεως ανά στρέμμα. Στις πυκνές υπέρπυκνες φυτεύσεις τα δέντρα των οπωρώνων έχουν μικρό μέγεθος και χαμηλό σχήμο

ποτιστικό, διότι διαθέτει δική του υδρογεώτρηση, για την οποία χορηγήθηκε στον ιδιοκτήτη του, Β. Μ. του Σ., άδεια εκτέλεσης έργου - χρήσης νερού από τη Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κοζάνης, ενώ τα υπόλοιπα δύο αγροτεμάχια γαρακτηρίζονται ως ξηρικά. Από τα αγροτεμάγια αυτά τα υπ' αριθμ. ... και . είναι μεγαλύτερα των 4.000 τ.μ. και συνεπώς είναι άρτια και οικοδομήσιμα, ωστόσο βρίσκονται εκτός οικισμού, δεν έχουν πρόσοψη επί κεντρικού οδικού άξονα, ώστε να προσδίδεται σ αυτά οικοπεδική αξία και δεν βρίσκονται εντός βιομηγανικής ή βιοτεγνικής ζώνης και επομένως πρέπει να αποζημιωθούν ως αγροτεμάχια. Εξάλλου, ούτε από τις προσκομιζόμενες φωτογραφίες, αλλά ούτε από κανένα άλλο αποδεικτικό μέσο προέκυψε ότι η κατά προορισμό χρήση των απαλλοτριωθέντων ακινήτων είναι άλλη, πλην της αγροτικής εκμετάλλευσης, αφού καμία δυνατότητα έχουν αυτά να αξιοποιηθούν ως οικιστικά, εμπορικά ή τουριστικά. Από πολεοδομικής σκοπιάς όλη η επίδικη έκταση αντιμετωπίζεται με τις διατάξεις εκτός σχεδίου δόμησης, οικισμού ή βιομηχανικής περιοχής. Μπορεί βέβαια από τυπική άποψη να επιτρέπεται πολεοδομικά η ανέγερση οικίας ή άλλης εγκατάστασης, στα ως άνω υπ' αριθμ. . και ... ακίνητα, εφόσον είναι μεγαλύτερα των 4.000 τ.μ., πλην όμως μόνη η πολεοδομική αρτιότητα δεν μπορεί να προσδώσει σ' αυτά οικοπεδική αξία, μιας και όχι μόνο στην απαλλοτριούμενη έκταση, αλλά και σε όλη την ευρύτερη περιοχή αυτής, καμία οικοδομική δραστηριότητα δεν παρατηρείται, ούτε βρίσκεται εγκατεστημένη κάποια βιοτεχνική ή βιομηχανική εγκατάσταση ή τουριστική επιχείρηση, ώστε, έστω και δευτερευόντως, να μπορεί βάσιμα να υποστηρικτεί ότι αυτά έγουν προορισμό την ανοικοδόμηση. Επομένως, τα όσα περί του αντιθέτου διατείνονται οι αιτούντες, ισχυριζόμενοι ότι τα εν λόγω ακίνητά τους πρέπει να αποζημιωθούν, ως οικόπεδα, είναι ουσιαστικά αβάσιμα και απορριπτέα. Στα παραπάνω πρέπει να προστεθεί και το γεγονός ότι η περιοχή που κείνται τα απαλλοτριούμενα ακίνητα είναι χαρακτηρισμένη, ως ορυχείο και έχουν διανοιχθεί σε πολλά σημεία ορυχεία, και, ως εκ τούτου, κανείς δεν είναι πρόθυμος να αγοράσει ή να οικοδομήσει σε μια περιοχή εξόρυξης λιγνίτη. Η εκτιμητική επιτροπή του άρθρου 15 του Ν. 2882/2001, κατόπιν επιτόπιας μετάβασης των μελών της, που πραγματοποιήθηκε την 27 και 29 Οκτωβρίου 2010, οσδιόρισε την αξία των ακινήτων εδαφικών εκτάσεων με βάση την αντικειμενική τους αξία ως εξής: 1) Αγροί ξηρικοί 0,23 ευρώ ανά τ.μ. και 2) Αγροί αρδευόμενοι 0,41 ευρώ ανά τ.μ. Ο διορισθείς από το Δικαστήριο πραγματογνώμονας Ι. Δ., τοπογράφος μηχανικός, στην από 18.1.2013 έκθεση πραγματογνωμοσύνης προσδιόρισε την αξία των εν λόγω ακινήτων (υπ' αριθμ. ..., ... και ...), στα ποσά των 5,00, 3,50 και 2,00 ευρώ ανά τ.μ. αντίστοιχα, με την παρατήρηση τα δύο πρώτα από τα ακίνητα αυτά πρέπει να χαρακτηρισθούν ως οικό διότι πληρούν τις διατάξεις του Γ.Ο.Κ. για τη δόμηση ακινήτων εκτός σχεδίου πόλεως (ως έχοντα εμβαδόν μεγαλύτερο των τεσσάρων στρεμμάτων). Ο διορισθείς από το Δικαστήριο πραγματογνώμονας Θ. Σ., γεωπόνος, στην από 21.1.2013 έκθεση πραγματογνωμοσύνης προσδιόρισε την αξία των ξηρικών ακινήτων (υπ' αριθμ. ... και ...), στο ποσό των 2,93 ευρώ ανά τ.μ. και την αξία του υπ' αριθμ. ... ακινήτου (αρδευομένου από γεώτρηση αγρού) στο ποσό των 4,58 ευρώ ανά τ.μ. Στην προσκομιζόμενη από την καθ' ης τεχνική έκθεση του μάρτυρα Ι. Π., γεωπόνου, η αξία των ξηρικών αγρών (αγροτεμάχια ... και ...) εκτιμάται σε 1,02 ευρώ ανά τ.μ. και του ποτιστικού (αγροτεμάχιο ...) σε 2,08 ευρώ ανά τ.μ. Στην προσκομιζόμενη από τους αιτούντες έκθεση εκτίμησης του μάρτυρα Α. Κ., γεωπόνου, η των ποτιστικών αγροτεμαχίων εκτιμάται σε 5.300 ευρώ ανά στρέμμα, των ξηρικών σε 4.100 ευρώ ανά στρέμμα και των αρδεύσιμων σε 4.800 ευρώ ανά στρέμμα, με την επισήμανση ότι

διαμορφώσεως, που επιτρέπει καλύτερο φωτισμό και αερισμό της κόμης του δέντρου κα διευκολύνει τις καλλιεργητικές εργασίες. Για τα δενδρύλλια η προσφορότερη μέθοδος εκτιμήσεως είναι η μέθοδος του συνθέτου κόστους, που εφαρμόζεται στην περίπτωση κατά την οποία η δαπάνη κατασκευής ή παραγωγής του περιουσιακού στοιχείου πραγματοποιείται προοδευτικά σε διάστημα ορισμένων ετών μέχρι να αρχίσει να αποδίδει, δηλαδή, στην προκειμένη περίπτωση από την εγκατάσταση της φυτείας μέχρι την ηλικία των 6 ετών για την καρυδιά και των 3 ετών για τα λοιπά οπωροφόρα. Για τον προσδιορισμό της αξίας των οπωρώνων, που είναι σε πλήρη απόδοση, προσφορότερη μέθοδος εκτιμήσεως είναι αυτή της κεφαλαιοποιήσεως της καθαρής φυτικής προσόδου (αξία φυτείας = ΚΦΠ/επιτόκιο 5%). Εξάλλου, σύμφωνα με τους παραδεδεγμένους κανόνες της γεωπονικής (δενδροκομικής) επιστήμης (βλ. τεχνική έκθεση Ι. Π. και εκεί παραπομπές στην ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία) για τις καλλιεργούμενες στην περιοχή εκτάσεις οι ανώτατες αποδεκτές πυκνότητες φυτεύσεως και τα αντίστοιχα μεγέθη των δέντρων σε στάδιο πλήρους αναπτύξεως είναι: Α) καρυδιά: καρυδιά για καρπούς 10-40 δέντρα (μεγάλα)/στρέμμα (27-10 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη), καρυδιά για ξύλο 45-64 δέντρα (μεγάλα)/στρέμμα (6-4 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη). Μη αποδεκτές θεωρούνται, οι πυκνότητες 68-120 δέντρων (μεσαίων)/στρέμμα (3-1,5 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη) και 130-250 δέντρων (μικρών)/στρέμμα (2-1 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη), ενώ πέραν των 250 δέντρων/στρέμμα τα δέντρα είναι άνευ αξίας και δεν παράγουν καρπούς, ούτε ξυλεία. Β) αμυγδαλιά: 30-50 δέντρα (μεγάλα)/στρέμμα (12-7 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη), 50-120 δέντρα (μεσαία)/στρέμμα (6-2,5 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη - μη συνιστώμενη πυκνότητα λόγω μειωμένης παραγωγής ανά στρέμμα), 130-200 δέντρα (μικρά)/στρέμμα(2-0,5 κιλά ανά δέντρο σε πλήρη ανάπτυξη - μη συνιστώμενη πυκνότητα λόγω μειωμένης ανά Εν προκειμένω, προέκυψε ότι, επί των απαλλοτριούμενων-εδαφικών εκτάσεων υπάρχουν και τα παρακάτω φυτικά επικείμενα (καρποφόρα δέντρα). Για την ομαλή και επιτυχή ανάπτυξη των δέντρων αυτών ιδιαίτερη σημασία παρουσιάζει, κατά τα προαναφερθέντα. η πυκνότητο φύτευσής τους, υπό την έννοια ότι αν η πυκνότητα ξεπεράσει το ανώτατο αποδεκτό κατά την επιστήμη όριο, τότε η ανάπτυξη των δέντρων ανακόπτεται και συνακόλουθα, σε δέντρα που παράγουν εδώδιμους καρπούς, η παραγωγή αρχίζει να μειώνεται μέχρι που μηδενίζεται, αναλόγως με το βαθμό υπέρβασης του ανώτατου επιτρεπόμενου ορίου πυκνότητας της φύτευσης. Τα απαλλοτριούμενα ακίνητα, τα δύο εκ των οποίων καλλιεργούνται με οπωροφόρα δέντρα, έχουν φύτευση πυκνότερη της επιτρεπόμενης, με αποτέλεσμα να μην αναπτύσσονται και να έχουν ελάχιστη καρποφορία, δεν πρέπει συνεπώς να αποζημιωθούν με τιμή μονάδας ανά δέντρο, αφού το κάθε δέντρο δεν θα έχει πλήρη ανάπτυξη και καλή παραγωγή, όπως θα είχε αν η φύτευση γινόταν μέχρι το ανώτατο επιτρεπτό όριο πυκνότητας και υπήρχε η ανάλογη φροντίδα, αλλά να αποζημιωθούν ανά στρέμμα, όσον αφορά τις καλλιέργειες με τα καρποφόρα δέντρα, ανάλογα αν είναι φυτεμένα με δενδρύλλια, μικρά, σαία ή μεγάλα δέντρα. Ειδικότερα, το υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο, συνολικής επιφάν 4.125 τ.μ. είναι φυτεμένο με 400 περίπου καρυδιές μεσαίου μεγέθους (ηλικίας 10 περίπου ετών) σε έκταση 3.800 τ.μ., που βρίσκονται σε παραγωγικό στάδιο. Στην ίδια έκταση πραγματοποιήθηκε μεταγενέστερη φύτευση δενδρυλλίων καρυδιάς στα μεταξύ των μεγαλύτερων δέντρων διαστήματα, πλην όμως τα δέντρα αυτά, ηλικίας 3-5 ετών, τα οποία κατατάσσονται πλέον στην κατηγορία των μικρών δέντρων καρυδιάς, δεν έχουν καμία

προοπτική ανάπτυξης και καμία απολύτως παραγωγική αξία και συνεπώς δεν τίθεται θέμα αποζημίωσής τους, ενώ στην υπόλοιπη έκταση των 325 τ.μ. υπάρχουν αμυγδαλιές μεσαίου μεγέθους, ηλικίας 10-12 ετών. Το υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο, συνολικής εκτάσεως 23.938 τ.μ., κατά το χρόνο κήρυξης της ένδικης απαλλοτρίωσης έχει σαρωθεί και ο καρυδεώνας έχει καταστραφεί στο σύνολό του, πλην ενός στρέμματος, στο οποίο διατηρούνται δέντρο καρυδιάς μεσαίου μεγέθους (ηλικίας 10 περίπου ετών). Επιπλέον, στο εν λόγω αγροτεμάχιο υφίσταντο κατά την κήρυξη της ένδικης απαλλοτρίωσης περιμετρικά 355 μεγάλα κλήματα. Τέλος, το υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο είναι αμπέλι, αποτελούμενο σε όλη του την έκταση των 3.688 τ.μ. από μικρά κλήματα. Η εκτιμητική επιτροπή προσδιόρισε α) στο υπ' αριθμ .. αγροτεμάγιο: την αξία φυτείας καουδιάς 3-5 ετών στο ποσό των 900 ευρώ ανά στρέμμα, τη φυτεία της καρυδιάς 10-12 ετών στο ποσό των 2.100 ευρώ ανά στρέμμα και την αξία της αμυγδαλιάς 10-12 ετών στο ποσό των 2.230 ευρώ ανά στρέμμα, β) στο υπ' αριθμ. αγροτεμάχιο, την κατεστραμμένη φυτεία καρυδιάς στο ποσό των 600 ευρώ ανά στρέμμα και τα κλήματα στο ποσό των 10 ευρώ έκαστο και γ) στο υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο την αξία του αμπελιού στο ποσό των 500 ευρώ ανά στρέμμα. Ο διορισθείς από το Δικαστήριο πραγματογνώμονας Θ. Σ., γεωπόνος, στην από 21.1.2013 έκθεση πραγματογνωμοσύνης προσδιόρισε την αξία των καλλιεργειών, πλέον της αξίας του εδάφους, ως εξής: Την αξία των δέντρων καρυδιάς των αγροτεμαχίων υπ' αριθ. ... και ... στο ποσό 11.334,10 ευρώ/στρ. ή 113,34 ϵ /δέντρο. Την αξία των δενδρυλλίων καρυδιάς του αγροτεμαχίου υπ' αριθ. ... στο ποσό των 22,66 ευρώ/δενδρύλλιο. Την αξία των δέντρων αμυγδαλιάς του αγροτεμαχίου υπ αριθ. ... στο ποσό των 8.484,80 ευρώ/στρ. η 84,85 ευρώ/δέντρο. Την αξία της φυτείας του ξηρικού αμπελιού του αγροτεμαχίου υπ' αριθ. ... στο ποσό των 1.608,25 ευρώ/στρ. ή 6,43 ευρώ/πρέμνο και την αξία της φυτείας του ποτιστικού αμπελιού του αγροτεμαχίου υπ' αριθ. ... στο ποσό των 10.419,46 ευρώ/στρ. ή 41,68 ευρώ/πρέμνο. Οι μάρτυρες των αιτούντων που εξετάστηκαν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, Α. Κ. και Α. Μ., κατέθεσαν ότι, κατά την ίποψή τους, οι αιτούντες πρέπει να αποζημιωθούν ανά δένδρο και όχι ανά στρέμμα. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Κοζάνης με την υπ' αριθμ. 252/2010 απόφασή του καθόρισε οσωρινή τιμή μονάδας αποζημιώσεως για τις καλλιέργειες ανά στρέμμα και συγκεκριμένα: α) στο υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο για καρυδιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση 3.800 τ.μ. σε 4.800 ευρώ ανά στρέμμα και για τις αμυγδαλιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση 325 τ.μ. σε 1.000 ευρώ συνολικά, β) στο υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο για καρυδιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση ενός περίπου στρέμματος σε 4.800 ευρώ ανά στρέμμα και για 355 μεγάλα κλήματο σε 40 ευρώ το καθένα και γ) στο υπ' αριθμ. ... αγροτεμάχιο για το αμπέλι με μικρά κλήματο σε 1.700 ευρώ ανά στρέμμα Ενόψει των ανωτέρω και κατόπιν εκτιμήσεως όλων των προσκομιζομένων στοιχείων, τα οποία δεν μνημονεύονται ρητά, χωρίς όμως η ρητή αναφορά κάποιου εγγράφου να προσδίδει σ' αυτό αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνετα ειδική για το καθένα μνεία, είναι όμως ισοδύναμα και, ως προεκτέθηκε, όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται προς σχηματισμό της δικανικής κρίσεως, το Δικαστήριο κρίνει ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο για τον καθορισμό της αποζημίωσης, που είναι η συζήτηση της κρινόμενης αιτήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης, εφόσον η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης διεξήχθη πριν από την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό (25-11-2010), κατά τις διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 2882/2001, που προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ.

τευσης η οποία υπερβαίνει το ανώτατο αποδεκτό όριο της φύτευσης το οποίο προσδιορίζε κατ' είδος δέντρου (πρβλ. ΑΠ 558/2014 για παρόμοιο ζήτημα). Περαιτέρω, καθορίζει την αποζημίωση των οπωρώνων κατά στρέμμα, αφού πριν προσδιόρισε τον αριθμό των καταμετρηθέντων δέντρων κατ' είδος. Εξάλλου, καθόσον αφορά στα επικείμενα στα ως άνω ακίνητα δένδρα το Εφετείο εξηγεί αναλυτικά τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους σε ορισμένου είδους καλλιέργειες (μόνιμες δενδροκαλλιέργειες καρποφόρων) η αζία των επικειμένων δένδρων πρέπει να υπολογισθεί ανά στρέμμα και εξαρτάται από την πυκνότητο της φύτευσης και το στάδιο ανάπτυξης αυτών (δενδρύλια μικρά, μεσαία ή μεγάλα δένδρα) και επί πλέον προσδιορίζει για κάθε ακίνητο των αναιρεσειόντων γωριστά, αφ' ενός μεν το υπάρχοντα εντός αυτού μεμονωμένα δένδρα, η αξία των οποίων πρέπει να προσδιορισθεί ανά δένδρο, αφ' ετέρου δε, καθόσον αφορά, τις υπάρχουσες εντός αυτών μόνιμες καλλιέργειες. την έκταση που καταλαμβάνουν αυτές, το στάδιο ανάπτυξης των υπαργόντων σ' αυτές καρποφόρων δένδρων (δενδρύλια, μικρά, μεσαία ή μεγάλα δένδρα). Επομένως το Εφετείο υπό τις άνω παραδοχές, δεν υπέπεσε στις σχετικές πλημμέλειες από το άρθρο 559 αριθμ. 1 και 19 Κ.Πολ.Δ. που αποδίδονται, με τους πρώτο αναιρετικό λόγο και τον δεύτερο του δικογράφου των προσθέτων λόγων, αντίστοιχα και οι λόγοι αυτοί είναι αβάσιμοι. Ο λόγος αναίρεσης του αριθ. 8 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ δίδεται όταν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη του πράγματα που δεν προτάθηκαν, ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής ως "πράγματα" θεωρούνται οι πραγματικοί ισχυρισμοί που έχουν αυτοτελή ύπαρξη και τείνουν στη θεμελίωση, κατάλυση ή παρακώλυση ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος που ασκήθηκε είτε ως επιθετικό είτε ως αμυντικό μέσο και άρα στηρίζουν το αίτημα αγωγής, ανταγωγής, έντασης ή αντένστασης, ή λόγου έφεσης όχι δε οι αιτιολογημένες αρνήσεις τους, ούτε οι ισχυρισμοί που αποτελούν επιχειρήματα ή συμπεράσματα των διαδίκων ή του δικαστηρίου, τα οποία συνάγονται από την εκτίμηση των αποδείξεων. Εξάλλου, δεν στοιχειοθετείται ο λόγος αυτός αναίρεσης όταν το δικαστήριο έλαβε υπόψη προταθέντα ισχυρισμό (πράγμα) και τον απέρριψε ευθέως για οποιοδήποτε λόγο τυπικό ή ουσιαστικό, αλλά και όταν το δικαστήριο αντιμετωπίζει και απορρίπτει στην ουσία εκ των πραγμάτων προβληθέντα ισχυρισμό, με την παραδοχή ως αποδειχθέντων γεγονότων αυτά που Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο της αίτησης αναίρεσης, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, διότι το Εφετείο, δεν έλαβε υπόψη και παρέλειψε να απαντήσει στους αναφερόμενους στην αίτησή τους ισχυρισμούς τους αναφορικά με: Α) με το χαρακτηρισμό α) των υπ' αριθμ. ... και ... ακινήτων ως οικοπέδων ή πάντως ως αρτίων και οικοδομήσιμων, β) του υπ' αριθμ. ... ακινήτου ως έχοντος ιδιαίτερα μεγάλη αξία λόγω της εκτάσεώς του, άλλως για τα υπ' αριθμ ... και ... ακίνητα ως αγρών ξηρικών και για το υπ' αριθμ. ... ως αγρού ποτιστικού, Β) για τον τρόπο υπολογισμού της αξίας των επικειμένων καλλιεργειών ανά δένδρο και όχι ανά στρέμμα δενδροκαλλιέργειας. Ο λόγος αυτός της αίτησης αναίρεσης, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, εφόσον, από τις παραπάνω παραδοχές της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, προκύπτει ότι το Εφετείο έλαβε υπόψη, τους παραπάνω ισχυρισμούς των αναιρεσειόντων, έκρινε αυτούς κατ' ουσίαν Σύμφωνα με το άρθρο 559 αρ. 9 περ. τελ. ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται αν το δικαστήριο άφησε αίτηση αδίκαστη. Η αίτηση μπορεί να περιλαμβάνεται στην αγωγή ή έφεση, είναι δε

4 του Ν. 2985/2002, 17 παρ. 2 εδ. γ' του Συντάγματος, χωρίς να υπολογίζεται η τυχόν ανατίμησή τους από την εξαγγελία ή την κήρυξη της απαλλοτρίωσης (άρθρο 13 του Ν. 2882/2001), η ανά στρέμμα αποζημίωση των οπωρώνων κ.λπ., πρέπει να καθοριστεί, πλέον της αξίας του εδάφους, στα ακόλουθα ποσά: α) στο υπ' αριθμ. ... αγροτεμάγιο για καρυδιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση 3.800 τ.μ. σε 5.000 ευρώ ανά στρέμμα και για τις αμυγδαλιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση 325 τ.μ. σε 1.100 ευρώ συνολικά, β) στο υπ' αριθμ. αγροτεμάγιο για καρυδιές μεσαίου μεγέθους σε έκταση ενός στρέμματος σε 5.000 ευρώ ανά στρέμμα και για 355 μεγάλα κλήματα σε 50 ευρώ το καθένα και γ) στο υπ' αριθμ. αγροτεμάχιο για το αμπέλι με μικρά κλήματα σε 1.800 ευρώ ανά στρέμμα". Στην προκειμένη περίπτωση, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως αποδίδεται στη προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια από τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, διότι κατά τον καθορισμό της οριστικής τιμής μονάδας αποζημιώσεως των απαλλοτριουμένων ακινήτων και των επ' αυτών δένδρων επιδικάζοντας μη πλήρη αποζημίωση, παραβίασε τις διατάξεις των άρθρων 4 και 13 παρ. 1 του Ν. 2882/2001, του άρθρου 17 παρ. 2 του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου Επίσης με τον δεύτερο πρόσθετο λόγο αναιρέσεως αποδίδεται στον προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 559 αριθμ. 1 και 19 ΚΠολΔ α) λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 17 του Συντάγματος, 1ου Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, του άρθρου 1 του Π.Δ. 24/31-5-1985, κατά το οποίο τα εκτός σχεδίου γήπεδα με εμβαδό 4.000 τ.μ. και άνω, θεωρούνται κατά κανόνα άρτια και οικοδομήσιμα προσδιορίζοντας την αξία των ... και ... ακινήτων ως αγροτεμαχίων, του άρθρου 4 του Ν. 2882/2001, κατά το οποίο τα δένδρα και τα κλήματα, αποζημιώνονται κατά μονάδα και όχι κατά στρέμμα που προσδιόρισε η προσβαλλομένη, και β) λόγο αντιφατικών και ανεπαρκών αιτιολογιών, ως προς τον προσδιορισμό i) των υπ' αριθμ. ... και ... ακινήτων ως αγροτεμαχίων, ii) της οριστικής τιμής μονάδας αποζημιώσεως των δενδροκαλλιεργειών ανά στρέμμα καθώς και των κλημάτω Κρίνοντας, το Εφετείο, όπως παραπάνω, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, ως προς την αξία του εδάφους επί των απαλλοτριουμένων και των επικειμένων δένδρων, δεν παραβίασε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου τις μνημονευόμενες διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου του Συντάγματος, του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της από 4-11-1950 ΕΣΔΑ και του ΚΑΑΑ. Εξάλλου διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς τον χαρακτηρισμό των απαλλοτριουμένων, πλήρεις, σαφείς και γωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, που καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο, ως προς την ορθή ή μη εφαρμογή των αναφερομένων στη νομική σκέψη σχετικών εφαρμοσθεισών διατάξεων και έτσι δεν στερείται αυτή νόμιμης βάσης. Ειδικότερα, με σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις εκθέτει, ότι αυτά (αγροτεμάχια) βρίσκονται εκτός οικισμού, δεν έχουν πρόσοψη επί κεντρικού οδικού άζονα, ώστε να προσδίδεται σ' αυτά οικοπεδική αξία και δεν βρίσκονται σε βιομηχανική ή βιοτεχνική ζώνη. Από πολεοδομικής πλευράς όλη η επίδικη έκταση αντιμετωπίζεται με τις διατάξεις εκ του σχεδίου δόμησης οικισμού ή βιομηχανικής περιοχής, όμως σε όλη την ευρύτερη περιοχή δεν πάρχει καμμία οικοδομική δραστηριότητα ούτε ζήτηση αγοράς, κανείς δεν είναι πρόθυμος να αγοράσει ή να οικοδομήσει σε μια περιοχή εξόρυξης λιγνίτη και κατά συνέπεια δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχαν ως δευτερεύοντα προορισμό την ανοικοδόμηση. Περαιτέρω, ως προς τα επικείμενα στα εν λόγω ακίνητα δένδρα το Εφετείο παραθέτει αναλυτικά το λόγο για τον οποίο τα αποζημιούμενα δένδρα των οπωρώνων έχουν μειωμένη αξία, ήτοι την πυκνότητα

αδίκαστη όταν υπάρχει σιωπή του δικαστηρίου στο αιτιολογικό και στο διατακτικό της απόφασης. Ο λόγος αυτός δεν ιδρύεται αν από το διατακτικό προκύπτει ότι η αίτηση δικαστικής προστασίας, λχ. η αγωγή, απορρίφθηκε στο σύνολό της, μολονότι δεν υπάρχει ειδική αιτιολογία ως προς όλα τα αιτήματα. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, προβάλλεται η αιτίαση ότι η προσβαλλομένη απόφαση άφησε αίτηση αδίκαστη και συγκεκριμένα τα αιτήματα περί του γαρακτηρισμού ορισμένων ακινήτων ως οικοπέδων και περί του προσδιορισμού της τιμής μονάδας των δέντρων ανά τεμάχιο. Όμως ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει ν' απορριφθεί, διότι από τις παραπάνω παραδοχές της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Εφετείο δεν άφησε αδίκαστα τα παραπάνω αιτήματα μη λαμβάνοντας υπ' όψιν τους σχετικούς ισχυρισμούς των αναιρεσειόντων, αλλά αντίθετα έλαβε αυτούς υπόψη και τους έκρινε ως κατ' ουσίαν αβασίμους. Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 11 περ. α' του ΚΠολΔ προβλέπεται ότι: "Αναίρεση επιτρέπεται αν το δικαστήριο έλαβε υπ' όψη αποδεικτικά μέσα που ο νόμος δεν επιτρέπει" Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως οι αναιρεσείοντες προβάλλουν την αιτίαση ότι το Εφετείο με την προσβαλλομένη απόφαση, έλαβε καθοριστικά υπόψη και αξιολόγησε την από 4-11-2010 έκθεση της Προεκτιμητικής Επιτροπής το άρθρου 15 του Ν. 2882/2001, ενώ η έκθεση αυτή συνεκτιμάται μόνο ως συμβουλευτική γνωμάτευση και ουδεμία αποδεικτική αξία έχει τόσο από τυπικής όσο και από ουσιαστικής απόψεως. Από το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέρος αυτής που ενδιαφέρει την εξέταση του παρόντος λόγου, προκύπτει ότι αναφέρει ως αποδεικτικά μέσα, για να καταλήξει στο αποδεικτικό του πόρισμα το Δικαστήριο "τις ένορκες καταθέσεις των εξετασθέντων στο ακροατήριο μαρτύρων, οι οποίες περιέγονται στα υπ' αριθμ. .../2012 πρακτικά συνεδριάσεως αυτού του Δικαστηρίου, το αντίγραφο των υπ' αριθμ. .../2010 πρακτικών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, που περιέχει τις καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν κατά τη συζήτηση της αιτήσεως για τον καθορισμό προσωρινής τιμής μονάδος αποζημιώσεως, τις υπ' αριθμ. εκθ. καταθ. .../2013 και .../2013 εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, των πραγματογνωμόνων Θ. Σ., γεωπόνου και Ι. Δ., τοπογράφου μηχανικού, που διορίστηκαν με την ως άνω υπ' αριθμ. 161/2012 απόφαση αυτού του Δικαστηρίου, όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, μεταξύ των οποίων τα έγγραφα της προδικασίας και οι ιδιωτικές γνωμοδοτήσεις (τεχνικές εκθέσεις) των τεχνικών συμβούλων των διαδίκων, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη και εκτιμώνται ελεύθερα, όπως και η πραγματογνωμοσύνη (άρθρ. 387 και 390 ΚΠολΔ), και από τις επικαλούμενες και προσκομιζόμενες φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε". Προκύπτει λοιπόν, ότι το Εφετείο για τον σχηματισμό της δικανικής του πεποιθήσεως, έλαβε υπ' όψη, όλα τα ως άνω αποδεικτικά μέσα και όχι μόνο την έκθεση της Προεκτιμητικής επιτροπής, η οποία περιλαμβάνεται στα έγγραφα και δεν αποτελεί ανεπίτρεπτο αποδεικτικό μέσο, όπως οι αναιρεσείοντες αβάσιμα διατείνονται. Κατά συνέπεια ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί. Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 11 περ. γ' ΚΠολΔ λόγος αναιρέσεως ιδρύεται όταν το δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη αποδεικτικό μέσο, που επικαλέστηκε και προσκόμισε ο διάδικος προς απόδειξη αγωγικής απαιτήσεως ή ουσιώδους ισχυρισμού του. Στην προκειμένη περίπτωση από την περιεχομένη στην προσβαλλομένη απόφαση βεβαίωση ότι το Εφετείο για να καταλήξει στην κρίση του για την προκειμένη υπόθεση έλαβε υπ' όψη τις καταθέσεις των μαρτύρων, τις υπ' αριθμ. 5/2013 και 6/2013 εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, όλα ανεξαιρέτως

τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι μεταξύ των οποίων τα έγγραφο της προδικασίας, οι ιδιωτικές γνωμοδοτήσεις των τεχνικών συμβούλων των διαδίκων και οι γραφίες, καθίσταται αδιστάκτως βέβαιο ότι έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα 1) το από 20-4-2010 κτηματολογικό διάγραμμα της ΔΕΗ, 2) την .../1-11-2010 αίτηση της ΔΕΗ, 3) την εκτιμητική έκθεση του Α. Κ., 4) την τεχνική έκθεση του ιδίου, 5) την ειδική εκτιμητική έκθεση αυτού, 6) 20 φωτογραφίες από τα ... και ... κτήματα και 4 φωτογραφίες από το ... κτήμα, 7) Τη Δήλωση ζημίας της Κ. Χ., 8) τέσσερις Δηλώσεις ζημίας της Α. Λ., 9) τις από 25-9-08 προτάσεις και προσθήκη - αντίκρουση της ΔΕΗ στο Μον. Πρωτ. Κοζάνης, 10) τα 334/07 πρακτικά του Μον. Πρωτ. Κοζάνης, 11) μία έκθεση αυτοψίας. μία δήλωση αρτιότητας και ένα τοπογραφικό διάγραμμα του Πολ. Μηχανικού Τ. Μ., 12) την από 16-7-08 Υπεύθυνη Δήλωση του Μ. Β., 13) την από 16-7-08 Υπεύθυνη Δήλωση του Μ. B., 14) την 1/2011 απόφαση του Μον. Πρωτ. Φλωρίνης, 15) την 25/2011 απόφα Εφετείου Δυτ. Μακεδονίας, 16) την 177/2001 απόφαση του Εφετείου Δυτ. Μακεδονίας. Τα παραπάνω, ανεξάρτητα από την αοριστία του σχετικού λόγου αναίρεσης, καθόσον στο αναιρετήριο αναφέρεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα ως άνω αποδεικτικά μέσα "καίτοι προσκομίστηκαν με επίκληση" χωρίς να εξειδικεύεται αν αυτά προσκομίστηκαν με επίκληση στο εκδόν την προσβαλλόμενη απόφαση Δικαστήριο, αφού δεν αρκεί η προσκομιδή τους κατά τη συζήτηση του προσωρινού καθορισμού αποζημίωσης. Σε κάθε περίπτωση καθόσον αφορά τα με α/α 14, 15 και 16 ως άνω αποδεικτικά μέσα, ήτοι αποφάσεις Μον. Πρωτ. Φλωρίνης και Εφετείου Δυτ. Μακεδονίας, οι αναιρεσείοντες δεν επικαλούνται ότι τα ακίνητο που αυτές αφορούν κείνται πλησίον των επιδίκων και αποτελούν πρόσφορα αποδεικτικά μέσα, πέραν του ότι η τελευταία απόφαση 177/2001 ως κρίσιμο χρόνο καθορισμού οριστικής τιμής αναφέρει το έτος 1998 που αφίσταται κατά πολύ του κρίσιμου για την ένδικη υπόθεση

Συνεπώς ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως με τον οποίο υποστηρίζονται τα αντίθετα είναι και πρέπει Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 12 ΚΠολΔ "Αναίρεση επιτρέπεται αν το δικαστήριο παραβίασε τους ορισμούς του νόμου σχετικά με τη δύναμη των αποδεικτικών μέσων". Κατά γενικό κανόνα, τα αποδεικτικά μέσα είναι κατά το νόμο ισοδύναμα και απόκειται στο δικαστήριο να κρίνει την αποδεικτική βαρύτητα καθενός, αφού αυτά εκτιμηθούν "ελεύθερα" από αυτό, κατ' άρθρ. 340 ΚΠολΔ. Ο λόγος ιδρύεται μόνον αν το δικαστήριο προσέδωσε στο αποδεικτικό μέσο αυξημένη αποδεικτική δύναμη που δεν την είγε κατά τον νόμο και όγι αν έκρινε περισσότερο ή λιγότερο αξιόπιστο ένα από τα πολλά ισοδύναμα κατά νόμο Συνεπώς, δεν ιδρύεται ο παρών λόγος, όταν κατά το νόμο τα αποδεικτικά αυτά μέσο εκτιμώνται ελεύθερα από το δικαστήριο, κατ' άρθρ. 340 ΚΠολΔ και το δικαστήριο απλώς αποδίδει μεγαλύτερη ή μικρότερη βαρύτητα ή αξιοπιστία σε ένα από τα ισοδύναμα αυτό αποδεικτικά μέσα. Η πραγματογνωμοσύνη δε, εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο, ακόμα και όταν διατάχθηκε υποχρεωτικά κατ' άρθρο 386, εναπόκειται δε στο δικαστήριο να της προσδώσει την προσήκουσα αποδεικτική βαρύτητα, χωρίς να υποχρεούται να αιτιολογήσε ειδικά την κρίση του. Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια, ότι για τον προσδιορισμό της αξίας των δένδρων, το Εφετείο προσέδωσε σε ορισμένο αποδεικτικό μέσο αποδεικτική δύναμη μεγαλύτερη από εκείνη που καθορίζει ο νόμος και συγκεκριμένα έλαβε υπ' όψη την τεχνική έκθεση του μάρτυρα της

Οι λόγοι αυτοί πρέπει ν' απορριφθούν προεχόντως ως απαράδεκτοι, διότι πλήττουν την αναιρετικά ανέλεγκτη ουσιαστική κρίση του Εφετείου, κατά την προαναφερθείσα διάταξη. Κατά το άρθρο 17 § 2 του Συντάγματος (2001) "κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, όταν και όπως ο νόμος ορίζει και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρης αποζημίωση, που να ανταποκρίνεται στην αξία την οποία είχε το απαλλοτριούμενο κατά το χρόνο της συζήτησης στο δικαστήριο για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης. Αν ζητηθεί απευθείας ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης, λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της σχετικής συζήτησης στο δικαστήριο. Αν η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης διεξαχθεί μετά την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό, τότε για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το γρόνο της συζήτησης για τον οριστικό προσδιορισμό". Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου "η ενδεχόμενη μεταβολή της αξίας του απαλλοτριουμένου μετά τη δημοσίευση της πράξης απαλλοτρίωσης και μόνο εξαιτίας της, δεν λαμβάνεται υπόψη". Οι διατάξεις αυτές του Συντάγματος ουσιαστικά επαναλαμβάνονται και στο άρθρο 13 παρ. 1 και 2 του ν 2882/2001 (ΚΑΑΑ), όπως ισχύει μετά το ν. 2985/2002, που εφαρμόζεται από 1-1-2002, όπου, επιπλέον, χωρίς αντίθεση με τις προηγούμενες διατάξεις, ορίζεται και ότι "ως κριτήριο για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριωμένου ακινήτου λαμβάνεται υπόψη και η αξία που έχουν κατά τον κρίσιμο χρόνο παρακείμενα και ομοειδή ακίνητα, καθώς και η πρόσοδος του απαλλοτριωμένου" (παρ. 1 εδάφιο τελευταίο) και "ενδεχόμενη μεταβολή της αξίας του απαλλοτριωμένου μετά τη δημοσίευση της πράξης απαλλοτρίωσης και μόνο εξαιτίας της δεν λαμβάνεται υπόψη. Επίσης δεν υπολογίζεται ανατίμηση προεργόμενη από ενέργειες του ιδιοκτήτη στο απαλλοτριούμενο, που έγιναν μετά την οριζόμενη από το όρθρο 3 ανακοίνωση της απαλλοτρίωσης και μόνο εξαιτίας αυτής". Περαιτέρω, με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ν.δ. 57/1974 και έχει αυξημένη έναντι των κοινών νόμων ισχύ (άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος). ορίζεται ότι "κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Κανένας δεν μπορεί να στερηθεί της περιουσίας του, ειμή δια λόγους δημόσιας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους από το νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους. Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα κάθε κράτους να θέσει σε ισγύ νόμους, τους οποίους ήθελε κρίνει αναγκαίους για ρύθμιση της χρήσεως αγαθών σύμφωνα με το δημόσιο συμφέρον ή για εξασφάλιση της καταβολής φόρων ή άλλων διαφορών προστίμων". Με βάση τις ρυθμίσεις αυτές, συνδυαζόμενες με τις διατάξεις των άρθρων 111, 223, 224 και 281 ΚΠολλ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, σε περίπτωση παρέλευσης έτους από τη συζήτηση της αίτησης περί προσωρινού προσδιορισμού της αποζημίωσης ή επί ασκήσεως απευθείας ενώπιον του Εφετείου αίτησης για τον οριστικό προσδιορισμό ως κρίσιμος χρόνος για τον υπολογισμό της αξίας του απαλλοτριουμένου ακινήτου νοείται ο χρόνος της συζήτησης κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση και άρχισε η εκδίκασή της, ανεξάρτητο αν το Εφετείο άρχισε ή όχι να εξετάζει την ουσία της. Και τούτο, διότι κατά τη συζήτηση αυτή παγιοποιείται το αντικείμενο της αποδεικτικής διαδικασίας και της δικαστικής έρευνας. Έτσι, αν κατά την πρώτη συζήτηση διατάχθηκε πραγματογνωμοσύνη, η αξία του απαλλοτριούμενου ακινήτου θα υπολογισθεί με βάση το χρόνο αυτής της συζήτησης και όχι εκείνης που γίνεται μετά τη διενέργεια της πραγματογνωμοσύνης (ΑΠ Ολ. 14/2011).

ΔΕΗ Ι. Π., της οποίας παραθέτει και αποσπάσματα, κατά την οποία η αξία ενός δένδρου οπωρώνα συναρτάται με την πυκνότητα φυτεύσεως αυτού, και αποσιωπά να αναφέρει την έκθεση του μάρτυρα των αναιρεσειόντων Α. Κ., ο οποίος έχει αντίθετη άποψη με την προαναφερθείσα, και επίσης δεν έλαβε υπ' όψη την έκθεση πραγματογνωμοσύνης του γεωπόνου Θ. Σ., η οποία διατάχθηκε από το δικαστήριο και κατά την οποία η αποζημίωση πρέπει να δίνεται με τιμή μονάδας ανά δένδρο. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, διότι στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται για ισοδύναμα αποδεικτικά μέσα και το Εφετείο, ως εδικαιούτο, κατά την ελεύθερη εκτίμησή του, έκρινε απλώς περισσότερο αξιόπιστη την τεχνική έκθεση του Ι. Π.. Από τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 20 του ΚΠολΔ προβλέπεται ότι: "Αναίρεση επιτρέπεται μόνο αν το δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο εγγράφου με το να δεχτεί πραγματικά γεγονότα, προφανώς διαφορετικά, από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό". Δεν υπάρχει παραμόρφωση όταν από την απόφαση προκύπτει ότι το δικαστήριο συνεκτίμησε το έγγραφο με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα. Ο λόγος ιδρύεται, μόνο όταν το δικαστήριο της ουσίας υπέπεσε, ως προς το έγγραφο, σε διαγνωστικό λάθος, αναγόμενο δηλ. στην ανάγνωση του εγγράφου ("σφάλμα ανάγνωσης"), με την παραδοχή ότι περιέχει περιστατικά προδήλως διαφορετικά από εκείνα που πράγματι περίλαμβάνει, όχι δε και όταν από το περιεχόμενο του εγγράφου, το οποίο σωστά ανέγνωσε, συνάγει αποδεικτικό πόρισμα διαφορετικό από εκείνο που ο αναιρεσείων θεωρεί ορθό' στην τελευταία περίπτωση πρόκειται για παράπονο αναφερόμενο στην εκτίμηση πραγματικών γεγονότων που εκφεύγει από τον αναιρετικό Με τον έβδομο λόγο αναιρέσεως οι αναιρεσείοντες αποδίδουν στην προσβαλλομένη απόφαση την αιτίαση ότι παραμόρφωσε το περιεχόμενο του κτηματολογικού πίνακα της ΔΕΗ και δέχθηκε πραγματικά γεγονότα διαφορετικά από εκείνα που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό, καθόσον δεν προσδιόρισε τιμή μονάδας για τα δέντρα ανά τεμάχιο, όπως εξειδικεύονται στον από Ιούνιο 2010 κτημ. πίνακα της ΔΕΗ (...), καθώς και στην αίτησή τους και στις προτάσεις τους, αντιθέτως προσδιόρισε τιμές καλλιεργειών ανά στρέμμα. Ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος και πρέπει ν' απορριφθεί, διότι εν προκειμένω, η αιτίαση δεν αναφέρεται σε διαγνωστικό λάθος του Εφετείου, αλλά στο ότι συνήγαγε ως προς την εκτίμηση της αξίας των δένδρων αποδεικτικό πόρισμα ανά στρέμμα και όχι ανά τεμάχιο, όπως θεωρούν ορθό οι αναιρεσείοντες, πλην όμως το παράπονο αυτό αναφερόμενο στην εκτίμηση πραγματικών γεγονότων εκφεύγει του αναιρετικού ελέγχου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία ορίζει ότι η εκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας πραγματικών γεγονότων δεν υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου. Με τον συναφή όγδοο λόγο αναιρέσεως αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια που εδράζεται στη διάταξη του άρθρου 559 αριθμός 1 ΚΠολΔ κατά την οποία υπέπεσε σε κατάφωρη παράβαση των ουσιαστικών διατάξεων των άρθρων 17 παρ. 2 του Συντάγματος, 6 της ΕΣΔΑ, 1ου του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ, κυρίως λόγω μη εκτιμήσεως των δένδρων ανά τεμάχιο, και της ιδιαίτερα χαμηλής για έκταση και επικείμενα καθορισθείσας αποζημιώσεως. Επίσης, με τον συναφή, τρίτο, πρόσθετο λόγο αναιρέσεως, αποδίδεται η πλημμέλεια που στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, διότι το Εφετείο παραβίασε την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ κατά τον προσδιορισμό της οριστικής τιμής αποζημιώσεως των ακινήτων και των δένδρων, μη αξιολογώντας ορθά το αποδεικτικό υλικό και παραβιάζοντας το δικαίωμα σε

Με τον πρώτο πρόσθετο λόγο αναιρέσεως αποδίδεται στην προσβαλλομένη απόφαση η πλημμέλεια ότι δέχθηκε ως κρίσιμο χρόνο για τον καθορισμό της αποζημίωσης, την ημερομηνία συζητήσεως της αιτήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημιώσεως (25-11-2010) δεδομένου του ότι η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό, διεξήχθη πριν από την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό και όχι την ημερομηνία συζητήσεως ενώπιον του Εφετείου μετά τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης (7-5-2014). Σύμφωνα όμως με όσα εκτέθηκαν, με το να λάβει υπόψη του το Εφετείο ως κρίσιμο χρόνο την ημερομηνία συζητήσεως της αιτήσεως ενώπιον του Δικαστηρίου για τον προσωρινό προσδιορισμό, δεδομένου ότι η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημιώσεως διεξήχθη πριν από την παρέλευση έτους για τον προσωρινό προσδιορισμό δεν παραβίασε με εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή τις προαναφερθείσες διατάξεις του ουσιαστικού Συνεπώς ο περί του αντιθέτου από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ πρώτος πρόσθετος είναι αβάσιμος αναιρέσεως Κατ' ακολουθία πρέπει η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής να απορριφθούν. Περαιτέρω, πρέπει να διαταχθεί, κατά την παρ. 4 του άρθρου 495 ΚΠολΔ που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 405/2012 η εισαγωγή στο Δημόσιο Ταμείο του παραβόλου των τριακοσίων (300) ευρώ, που καταβλήθηκε από τους αναιρεσείοντες, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. .../2015 έκθεση κατάθεσης της αίτησης. Τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης ("ΔΕΗ ΑΕ") που κατέθεσε προτάσεις, κατά το σχετικό αίτημά της, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των αναιρεσειόντων λόγω της ήττας τους (άρθρ. 176, 183, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα αναφέρεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 18-12-2015 αίτηση του Μ. Σ. του Β. κ.λπ., καθώς και τους από 20-12-2016 πρόσθετους λόγους αυτής, για αναίρεση της 114/2014 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας. Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου των τριακοσίων (300) ευρώ στο Δημόσιο Ταιμείο. Και

Καταδικάζει τους αναιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείβλητης ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΔΕΗ ΑΕ", τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χλιάδων εταιρείας με την επωνυμία "ΔΕΗ ΑΕ", τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χλιάδων Επιτακοσίων (2.700) ευρώ. ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 2018. ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 2 Φεβρουαρίου 2018. Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΑΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ